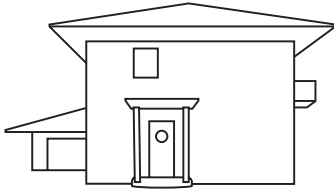

DŮM KONRADA WACHSMANNA V NIESKY

ARCHITEKT	Ernst Neufert (1900 – 86)
DOBA VZNIKU	1936
ADRESA	Weißwasser, Rosa–Luxemburg–Straße 10
PROHLÍDKA	jen po domluvě
INFORMACE	www.topomomo.eu

V polovině třicátých let napsal architekt Ernst Neufert příručku »Bauentwurfslehre. Handbuch für den Baufachmann, Bauherren, Lehrenden und Lernenden«. Toto obsáhlé kompendium, které mezitím vyšlo již ve 40. vydání, je dodnes standardní, mezinárodně uznávanou příručkou stavebnictví. Málo známá je naproti tomu skutečnost, že Neufert rozvinul základní koncepce mechanizace, racionalizace a automatizace bytové a průmyslové výstavby a že výsledky jeho raného architektonického díla lze vidět v saské Dolní Lužici.

Po studiu ve výmarském Bauhausu a činnosti v ateliéru Waltra Gropia přijal Ernst Neufert v roce 1926 profesuru na Vysoké škole stavební ve Výmaru, kterou vedl Otto Bartning. V polovině třicátých let pak Ernst Neufert přišel do Weißwasseru. Zde se stal »dvorním architektem« »Spojených sklářských závodů« (»Vereinigte Glaswerke«) a spolupracoval se sklářským designérem Wilhelmem Wagenfeldem, se kterým se seznámil ještě v Bauhausu. V následujících letech navrhoval Ernst Neufert také budovy v lužických městech Tschernitz a Kamenz. Kromě toho postavil ve Weißwasseru velký sklad, jednu z budov sklářského závodu a dům Dr. Bruno Kindta (Haus Kindt). Během války vyvinul Neufert ve Weißwasseru provizorní dřevěné stavby pro uprchlíky z válkou zničených měst. Zde také uplatnil modulární princip prefabrikace. Tyto dřevěné stavby se však nedochovaly. V době nacionálního socialismu byl Ernst Neufert jmenován »pověřencem pro otázky normování při generálním stavebním inspektorovi říšského hlavního města říšským ministru Albertu Speerovi« (»Beauftragter für Normungsfragen des Generalsbauinspektors für die Reichshauptstadt Reichsminister Albert Speer«) a později se zabýval novými typy obytných budov a otázkami protiletectké obrany při stavbě měst.

Po válce si Ernst Neufert založil vlastní ateliér v Darmstadtu, působil jako profesor na tamější Technické univerzitě a navrhl v této souvislosti v roce 1955 budovu zásilkového obchodu Quelle v Norimberku.

Skutečnost, že Neufert vyvinul velmi technicky a funkcionálně zaměřenou architekturu, dokládá ve Weißwasseru především šestipatrový sklad elektrických žárovek, který se nachází v ulici Schmiedestraße (číslo 6–8). Impozantní funkční stavba s prostou děrovanou fasádou, která je tvořena ocelovou konstrukcí vyplněnou režným zdívkem, odráží architektovu stavebnickou racionalitu a víru v možnosti techniky.

Obytný dům pro technického ředitele sklárny, Dr. Bruno Kindta, který se nachází v dnešní ulici Rosa–Luxemburg–Straße, navrhl Neufert v roce 1936. Dvoupodlažní budova s nezdobenou cihlovou fasádou a stanovou střechou stojí nedaleko sklárny. Dům, který se dnes nachází pod ochranou památkové péče, nestojí přímo u hlavní silnice a lze ho celkem snadno přehlédnout. O to překvapivější však byly jednotlivé původní detaily. Původně k nim patřila ponorná okna v obývacím pokoji a prvky z barevného skla od malíře a designéra Charlese Rodela, který byl ve sklárně spolu s Wilhelmem Wagenfeldem vedoucím uměleckým spolupracovníkem. Wilhelm Wagenfeld pracoval ve sklárně od roku 1935, poté, co krátce působil jako profesor na Státní umělecké vysoké škole v Grunewaldstraße v Berlíně. Ačkoliv Wagenfeld jednou nazval svůj nový domov ve Weißwasseru »barbarsky nekulturním městem«, prožil zde skutečně produktivní fázi svého tvůrčího života. Mohl zde poprvé navrhnout svou vlastní věcně moderní kolekci, která byla prezentována na mezinárodních výstavách a ve světových muzeích.

www.topomomo.eu

